

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem v právní věci žalobce: **M. P.**, proti žalovanému: **Městský úřad Broumov**, se sídlem Třída Masarykova 239, 550 14 Broumov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2008, č.j. 21742/2008/DOP/Do, t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se jednou žalobou, nedatovanou, doručenou nadepsanému krajskému soudu dne 11. 11. 2010, domáhal soudního přezkoumání celkem dvou rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Broumov, a to rozhodnutí ze dne 4. 9. 2008, č.j. 21742/2008/DOP/Do, a rozhodnutí ze dne 13. května 2009, č.j. 24704/2008/DOP/Do, jimiž byl potrestán za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, jichž se dopustil ve dnech 25. 6. 2008 a 11. 7. 2008 v obci Teplice nad Metují. Protože žaloba směřovala proti dvěma rozdílným rozhodnutím, dvěma samostatným věcem, které nebylo možné společně přezkoumat v jednom řízení, vzhledem ke dvěma skutkovým dějům, krajský soud usnesením ze dne 25. listopadu 2011, č.j. 51A 24/2010-22, vyloučil k samostatnému projednání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. května 2009, č.j. 24704/2008/DOP/Do, s tím, že o žalobě proti němu bude dále rozhodováno pod sp. zn. 51A 15/2011.

Toto usnesení krajského soudu nabylo právní moci dne 12. 12. 2011, a to fikcí ve smyslu § 42 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) a § 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“). Doručující orgán totiž žalobce jako adresáta této písemnosti nezastihl, a proto mu ji uložil k vyzvednutí, o čemž jej písemnou výzvou informoval s tím, aby si zásilku (písemnost) vyzvedl. Usnesení bylo připraveno k vyzvednutí od 30. 11. 2010, a protože si je žalobce nevyzvedl, uplynutím desátého dne od uložení nabylo právní moci, což bylo dne 12. 12. 2011.

-2-

V projednávané věci se tedy krajský soud zabýval žalobou žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2008, č.j. 21742/2008/DOP/Do, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) a § 22 odst. 1 písm. d) zákona ČNR č. 200/1991 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „přestupkový zákon“), když dne 25. 6. 2008 ve 23:10 hodin v obci Teplice nad Metují řídil motorové vozidlo, přičemž se odmítl podrobit dechové zkoušce na alkohol, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50.000,--Kč, trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců a konečně povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,--Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že žalované rozhodnutí nemá v držení a že je v právní moci, když mu bylo nesprávným postupem žalovaného při doručování znemožněno využít řádných opravných prostředků. Přitom byl zastoupen advokátem JUDr. Milanem Strnadem, se sídlem AK Malá Štěpánská 3, Praha 2. A žalobce pokračoval, že uvedený advokát ani nemohl na rozhodnutí žalovaného reagovat, když „tento nám (žalobci ani jeho právnímu zástupci) nebyl schopen řádně doručit předvolání ke správnímu řízení.“ V uvedeném žalobce spatřoval odepření práva vyjádřit se k věci a navrhopat důkazy. Stejně tak prý nemohl podat on ani jeho zástupce proti rozhodnutí odvolání. Žalobce přitom poukázal na to, že při studiu spisu zjistil, že v něm nejsou žádné poštovní doručky, což podle něho dokazuje, že rozhodnutí nebylo doručováno řádně.

Nezákonnost postupu žalovaného žalobce opakovaně namítal u Ministerstva dopravy a Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, avšak marně. Oba orgány veřejné správy jeho podněty odmítly, aniž by se prý vypořádaly s námitkami ohledně doručování rozhodnutí. Na podporu svých tvrzení se žalobce dovolával rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. srpna 2010, č.j. 5As 39/2010-76, jímž byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Orlicí, pob. v Liberci ze dne 28. 4. 2010, č.j. 63A 4/2010-43.

Z uvedeného žalobce dovozoval, že „žalovaný zatížil rozhodnutí zásadní vadou, výše specifikovanou, pročež z důvodu nedoručení rozhodnutí žalobci nebylo možno ani aplikovat lhůtu pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s.ř.s.“. navrhoval proto žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 6. 12. 2010. Uvedl v něm, že jeho prvoinstanční rozhodnutí ze dne 4. 9. 2008, č.j. 21742/2008/DOP/Do, bylo doručeno zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Milanu Strnadovi, dne 18. 2. 2009, a že nabylo právní moci dne 6. 3. 2009. Žalobce ani jeho zástupce proti němu odvolání nepodali a tudíž nevyčerpali řádné opravné prostředky. S ohledem na to hodnotil žalobu žalobce jako nepřipustnou ve smyslu § 68 písm. a) s.ř.s. a jako takovou ji navrhoval odmítnout.

K uvedenému krajský soud předně poznamenává, že si žalobce v žalobě protiřečí. Pokud by totiž předmětné rozhodnutí nebylo doručeno jeho zástupci (žalobce udělil plnou moc advokátovi JUDr. Milanovi Strnadovi k zastupování v dané

věci dne 6. února 2009), nebylo by ani v právní moci. V tom případě by bylo nutno žalobu odmítnout pro předčasnost podle § 46 odst. 1 písm. b) o.s.ř. Pokud by naopak nabylo právní moci dne 6. 3. 2009, musela by být žaloba podle téhož zákonného ustanovení odmítnuta pro opožděnost, když byla podána až dne 10. 11. 2010 k poštovní přepravě, přestože podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu úspěšně podat pouze ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným, způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Má-li však účastník pro řízení zástupce, pak ten vystupuje podle správního řádu v řízení jeho jménem, jemu jsou také písemnosti doručovány, přičemž z jeho úkonů vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Na tvrzení žalobce, že nemá žalované prvoinstanční správní rozhodnutí v dispozici, tedy není nic zvláštního. Ať jsou již však důvody tohoto stavu jakékoliv, rozhodující pro posouzení dané věci je otázka zcela jiná a to ta, kterou zmínil žalobce již ve vyjádření k žalobě. Ochrana práv ve správním soudnictví totiž může nastoupit podle § 5 s.ř.s. teprve poté, kdy byl pořad správních stolic vyčerpán. Podle citovaného ustanovení totiž „Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“ V posuzované přestupkové věci to znamená, že by se žalobce mohl úspěšně domáhat soudní ochrany svých práv ve smyslu citovaného ustanovení až po vyčerpání řádných opravných prostředků. Proti žalovanému prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí však žalobce ani jeho zástupce nepodal řádný opravný prostředek (odvolání) nepodal. Tuto skutečnost potvrzuje ostatně i přípis žalobce ze dne 11. 8. 2009, adresovaný Ministerstvu dopravy a označený jako „Žádost o přezkumné řízení . . .“, tedy podnět k mimořádnému opravnému prostředku, směřujícímu proti pravomocnému správnímu rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 1 písm. a) s.ř.s. se jedná o nepřipustnou žalobu, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením žalobu odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustná. Za daného skutkového a právního stavu krajskému soudu nezbylo, než žalobu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle tohoto ustanovení jako nepřipustnou odmítnout. Pokud se pak žalobce dovolával výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, dlužno poznamenat, že na jeho případ nedopadá. Pokud zmiňoval, že mu nebylo řádně doručeno předvolání k jednání v rámci přestupkového řízení, šlo o úkon provedený ještě před vydáním rozhodnutí ve věci, a proti jeho případné nezákonnosti se mohl bránit v rámci odvolacího řízení.

Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 3. ledna 2012

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce